Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 37 (769) * joi 15 septembrie 1960 * 8 pagini 30 bani

SUCCES, COPII!

In dimineața acestei zile, dragă cititorule, ai găsit din nou, pe scaunul de lîngă pat, uniforma școlară frumos călcată și ghiozdanul dichisit, cuprinzînd micile bucurii ale fiecărui început de an școlar: caiete cu foi de zăpadă, o radieră nouă și o ascuțitoare strălucitoare, un compas sprinten, un echer lăcuit... Nu te-ai mirat, le-ai pregătit tu însuți, de cu seară, cu grijă și nerăbdător să treacă mai repede noaptea. Da, a început școala. Ziua de astăzi, 15 septembrie, seamănă în multe privințe cu sora ei de acum 12 luni, cu aceea de acum 24 de luni. Aceleași străzi cunoscind în faptul dimineții forfota copiilor în drum spre școală, aceleași intîlniri între colegi, între elevi și profesori, aceeași atmosferă sărbătorească...

Și totuși, acest început de școală se deosebește de celelalte. Vestea despre acordarea gratuită a manualelor școlare tuturor copiilor din clasele I-a la a VII-a, rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej de la înalta tribună a celui de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, a făcut ocolul intregii țări. Această înlesnire făcută de partid, de statul democrat-popular, dovedește din plin grija care se acordă în patria noastră învățăturii. Pe buzele tuturor copiilor și părinților infloresc cuvinte de mulțumire și recunoștință. Adăugind nenumăratele școli noi care se dau în folosință în toamna aceasta în toate regiunile țării (pînă în anul 1965 vor fi construite 15.000 noi săli de clasă) vedem și mai limpede că anul școlar care începe astăzi e un an deosebit.

Entuziasmul cu care voi, pionierii și școlarii, sosiți de pe meleagurile incîntătoare ale vacanței la școală, dovedește că doriți din toată inima să vă arătați prin fapte demni de încrederea și de grija pe care vi le acordă partidul nostru.

Firește, cel mai important lucru este învățătura. Străduiți-vă ca încă din primele zile de școală să învățați bine. Organizați-vă cu chibzuință timpul, folosiți din plin orele rezervate temelor, studiului individual și, desigur, deprindeți-vă încă din prima zi să luați notițe la cursuri, să fiți cît mai atenți. Țelul fiecăruia să fie: nici o notă sub 7.

Străduiți-vă să desfășurați, de asemenea, o bogată și interesantă activitate pionierească. Mulți dintre voi doresc ca în acest an școlar să îndeplinească condițiile cerute de distincțiile pionierești. Invățînd bine, participind cu tragere de inimă la munca patriotică, la infrumusețarea școlii precum și la celelalte acțiuni desfășurate de grupe, detașamente și unități, veți putea dovedi că sinteți pionieri harnici, meritînd distincțiile.

Ziua de astăzi, ziua inceperii școlii, nu se află doar în atenția voastră, ci a intregului popor. Trecînd pragul școlii, gindiți-vă că sinteți insoțiți de increderea tuturor oamenilor muncii din patria noastră, care așteaptă de la voi să invățați cît mai bine, să vă insușiți in așa fel cunoștințele predate in școală încît să deveniți cetățeni de nădejde, buni constructori ai socialismului, schimbul de miine al părinților voștri, harnici muncitori și țărani muncitori.

Succes, copii!

INCEPUT

Ca din stihurile lui Topîrceanu, fulguiesc la marginea pădurii chenare colorate: roșii ca un răsărit plin, galbene ca mierea de salcîm, nisipii ca spinarea ciutelor sau întunecate ca arama veche. Dinspre vii și livezi au sunat fluierele toamnei...

Aici, între zidurile alb înflorite ale școlii, clopoțelul a dat răspuns neîntîrziat, clătinîndu-și vesel codița cu bumb: gata, de-acum la treabă! Știutul și întregul cuprins al școlii s-a pregătit să vă întîmpine. Mușcatele rîd în fereastră, tabla neagră și-a lustruit cu sîrg împărăția pătrată, iar pe raftul lui pînă și vulturul pleșuv, veche cunoștință, înfățișată la orele de naturale, arată azi mai falnic. Semeț și el, condeiul se pregătește: curînd va stîrni din călimară gărgărițele ațipite ale slovelor, suindu-le gospodărește pe albe cărări de hîrtie.

Din poartă, mama ți-a urmărit cu dragoste duioasă pașii. Incepe pentru tine un suiș nou, spre care năzuiesc laolaltă mii și mii de școlari. Pentru cei mărunți, de-a I-a, semnele abecedarelor vor desface aripi subțiri, chemîndu-i spre hotarul luminos al înțelegerii. Pentru tine și ceilalți, mai mari, filele cărților noi, primite în dar, vor fi fîntîni de cleștar, în care vei cufunda însetată ciutura minții. Vor fi chei fermecate cu care vei desfereca taine și lumi. Vor fi unelte de clădit frumuseți tainice.

Și fiindcă a venit vorba: ai fost vreodată cu luare aminte la cei care înalță o casă? Dacă ai fost, nu se poate să nu fi văzut cîtă grijă și osteneală își dau aceștia dichisind temelia viitoarei așezări. Fiindcă orice năzuiește către înalt, trebuie să aibă un reazim temeinic, neștirbit. Și tu vei clădi de-acuma, un an întreg. Fii hotărît și harnic cînd așezi pietrele de început...

De altfel, mai cunoști și tu, din altă parte, învățătura aceasta, fiindcă știu: ești nelipsit de pe terenurile de sport. Gîndește-te cît de mult atîrnă în cumpăna victoriei avîntul cu care atletul pornește în cursă, secundele prețioase cîștigate la plecare...

Așadar, la drum!

Și primele note ce vor zăbovi în fila încă albă a catalogului să fie neîndoielnică mărturie despre chipul hotărît în care îți așezi temelia faptelor și viselor tale.

VASILE MĂNUCEANU

Dragi cititori, cu prilejul noului an școlar vă urăm succes la învățătură și în activitatea pionierească! Așteptăm vești despre primele note bune.

„SCINTEIA PIONIERULUI"

Din viața pionierească

Raidul nostru

Ce dorești să realizezi în noul an școlar?

În preajma zilei de 15 septembrie, discutînd cu un număr de pionieri din regiunea Galați, am aflat despre ce și-au propus ei să realizeze în cursul noului an de activitate școlară. Iată ce ne-au declarat ei.

★

DIDINA ȘTEFANESCU, PREȘEDINTA DETAȘAMENTULUI CLASEI A V-A DE LA ȘCOALA DE 7 ANI NR. 2 GALAȚI:

Am fost bucuroși că, anul trecut, pionierii din detașamentul nostru au promovat cu bine clasa. Noi știm că sarcina noastră este în primul rînd învățătura. Ca președintă de detașament, doresc ca și în acest an școlar să învățăm tot atît de bine, să promovăm clasa cu rezultate mai bune ca în anul trecut. Și n-o să ne fie greu dacă o să ne ajutăm unii pe alții. Acest lucru îl știm cu toții.

VASILICA DUMITRU, DIN CLASA A V-A, ȘI SORA EI PAUNA, DE LA ȘCOALA DE 7 ANI DIN SATUL CUZA-VODĂ:

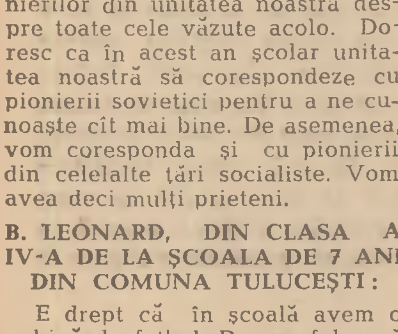
Multe activități frumoase au organizat pionierii din școala noastră. Ne-am ocupat și de creșterea păsărilor. Anul trecut am crescut 150 de păsări. Eu și cu sora mea, Păuna, am îndrăgit mult această ocupație. Ce frumoase și voinice au fost păsările crescute de pionierii noștri! Munca noastră a fost apreciată. Am discutat cu pionierii unității și ne-am propus ca în acest an să mărim numărul păsărilor pe care le vom îngriji.

MATILDA STOLERU, PREȘEDINTA UNITĂȚII DE PIONIERI DE LA ȘCOALA DE 7 ANI DIN COMUNA TULUCEȘTI:

Anul acesta, împreună cu o delegație de pionieri din regiunea noastră am vizitat Uniunea Sovietică. Ne-am împrietenit cu mulți pionieri sovietici și am cunoscut multe din activitățile lor. La înapoiere le-am povestit pionierilor din unitatea noastră despre toate cele văzute acolo. Doresc ca în acest an școlar unitatea noastră să corespondeze cu pionierii sovietici pentru a ne cunoaște cît mai bine. De asemenea, vom coresponda și cu pionierii din celelalte țări socialiste. Vom avea deci mulți prieteni.

B. LEONARD, DIN CLASA A IV-A DE LA ȘCOALA DE 7 ANI DIN COMUNA TULUCEȘTI:

E drept că în școală avem o echipă de fotbal. Dar ce folos că pe noi, cei mici, nu ne primesc în echipă! Din banii economisiți la C.E.C., am cumpărat însă o

minge de fotbal. Nu sînt însă singurul amator al acestui sport printre cei de vîrsta mea. De aceea în anul acesta doresc neapărat să ne formăm o echipă a noastră, a celor dintr-a IV-a. Cine știe dacă n-o să-i învingem pe cei mari la vreun meci!?

ȘTEFAN GHEORGHE, DIN CLASA A V-A C, DE LA ȘCOALA DE 7 ANI NR. 13, BRAILA:

Toți pionierii din grupa noastră învață bine. Nici unul n-a

avut anul trecut o notă mai mică de 7. Anul acesta vom căuta să învățăm și mai bine, să ne ajutăm mai mult, în așa fel încît să obținem note cît mai mari. Dar nu ne mulțumim numai ca grupa noastră să obțină rezultate bune, ci îi ajutăm și pe colegii din clasă, care nu-s pionieri. Ionel Ciuică mi-e bun prieten. El nu este pionier. Anul trecut l-am ajutat la lecții. Și în acest an am să-l ajut, vreau ca și el să primească cravata roșie. Ionel mi-a mărturisit demult această dorință și trebuie să-l ajut.

STELUȚA VLAH, DIN CLASA A V-A, DE LA ȘCOALA DE 7 ANI DIN COMUNA TÎRGU-BUJOR:

Vestea acordării distincțiilor pionierești a fost primită cu multă bucurie de pionierii școlii noastre. Încă din anul trecut am început să mă pregătesc pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute. Prima condiție am îndeplinit-o încă de anul trecut. În timpul vacanței de vară am strîns 500 kg fier vechi și 80 kg maculatură. Voi căuta să-mi îndeplinesc cît mai bine și celelalte condiții pentru a primi steluța roșie, în primul rînd, desigur, învățînd bine.

CORNELIU COLCEAG, DIN CLASA A IV-A, DE LA ȘCOALA DE 7 ANI NR. 1 DIN COMUNA VIZIRU:

Anul trecut, la toate obiectele am obținut note de 10 afară de caligrafie, la care am primit nota 7. Așa nu mai poate merge! mi-am zis și m-am apucat de treabă făcînd exerciții de scris chiar și în timpul verii. Sînt hotărît ca încă din primul trimestru să obțin o notă mai mare și la acest obiect.

RODICA CHIRIȚA, DIN CLASA A VII-A DE LA CASA DE COPII ȘCOLARI NR. 2, BRAILA:

Sînt în ultimul an al școlii de 7 ani, dar meseria care mi-e dragă mi-am ales-o de mult. Dragostea și grija cu care am fost și sîntem înconjurați aici, la casa de copii, am simțit-o permanent, în viața minunată pe care o trăim în mijlocul colectivului nostru. Vreau să termin clasa a VII-a cu note bune pentru a mă înscrie la Școala pedagogică din orașul Galați. Doresc să devin eu însămi o educatoare bine pregătită, să pot dovedi în felul acesta recunoștința și dragostea ce o port față de cel ce mi-a creat aceste minunate condiții de viață: partidul.

★

Să le urăm pionierilor de mai mult succes în realizarea celor propuse.

MARIA NEGREA

Alegerile activelor pionierești

— Tovarăşe instructor, în fiecare an, o dată cu începutul școlii, în fiecare unitate încep și pregătirile pentru alegerea noului activ pionieresc. Ce ne puteți spune despre aceasta?

— Reușita desfășurării acestor alegeri depinde în bună măsură de pregătirile care se fac. Alegerile noului activ pionieresc sînt o trecere în revistă a muncii unității de pionieri, un prilej deosebit de consemnare a succeselor, de descoperire a lipsurilor. Lucrul cel mai important este ca fiecare pionier din unitate să se pregătească temeinic pentru a lua cuvîntul în adunările de grupă, de detașament și unitate. Pentru aceasta, el trebuie să cunoască bine ce s-a făcut în unitatea respectivă, să-și formeze o părere despre munca sa și a tovarășilor săi, să facă propuneri pentru viitor. Colectivul de conducere al unității se va îngriji din vreme să facă să apară, la gazetele de perete, datele precise ale ținerii alegerilor la grupe, detașamente, unitate.

— În întîmpinarea alegerilor activului pionieresc și chiar în timpul desfășurării lor, multe unități organizează acțiuni deosebit de interesante...

— Intr-adevăr. E firesc să întîmpini un asemenea eveniment sărbătoresc prin acțiuni deosebite. Intîlnirile cu oameni ai muncii, vizitele în întreprinderi, acțiunile de înfrumusețare a școlii și a străzilor, reuniunile pionierești, programele artistice cu care se vor încheia adunările de alegeri la detașament și unitate, vor fi tot atîtea prilejuri în care pionierii se vor lega mai strîns între ei, își vor îndrăgi și mai mult detașamentul, unitatea.

— Dar despre adunările propriu-zise de alegere a președintelui de grupă, de detașament sau de unitate, ce ne puteți spune?

— Despre desfășurarea lor vom vorbi mai pe larg în numărul viitor. Deocamdată cîteva cuvinte despre lucrul principal. Este vorba despre grija, atenția, preocuparea cu care fiecare pionier trebuie să asculte cuvîntul președintelui și apoi să cumpănească asupra pionierului propus, asupra propunerilor pentru programul de activități. Mi s-a întîmplat să asist o dată la o adunare pentru alegerea președintelui de grupă la care, în timp ce se vorbea, un băiat desena o poartă de fotbal, iar alți doi vorbeau în șoaptă despre un film. Cînd a fost propus noul președinte, au ridicat mîna și l-au votat, fără să se gîndească prea mult. Cel propus era, într-adevăr, un băiat bun, harnic, dar e lesne de închipuit cît de „vesel" a fost de „atenția" acelor colegi și mai ales cît a avut de furcă cu el în următoarele săptămîni, pentru a-i atrage la diferitele activități pionierești. Pasă-mi-te, cei trei făceau parte dintre aceia care socotesc că munca unității de pionieri trebuie desfășurată numai de activul pionieresc. Noroc însă că asemenea exemple sînt foarte puține. În majoritatea unităților, adunările de alegere a activului pionieresc sînt adunări pline de conținut, interesante, în care pionierii iau cuvîntul cu drag, dorind din toată inima să contribuie la îmbunătățirea activității din grupa, detașamentul, unitatea lor. Acesta este lucrul principal.

INSTANTANEE

Ingrijirea mobilierului școlii este o datorie pentru fiecare pionier și școlar. Iată, în prima fotografie, un grup de pionieri de la Școala de 7 ani din comuna Titu-Tîrg, raionul Titu, făcînd ultima „revizuire" cîtorva bănci. In fotografia a doua: „Ce zici, îți place în școala noastră?" îl întreabă o pionieră din clasa a V-a pe noul școlar dintr-a-ntîia.

Cum vin ei la școală...

Sportivul...

Redactorul gazetei de perete

Și Rică Somnorică.

Iți mulțumim PARTID iubit

Prețul acestor manuale: dorința de a învăța!

Pentru întîia oară în istoria patriei noastre, toți elevii claselor de la I-a la a VII-a primesc, începînd din acest an, manualele școlare în mod gratuit. 2.300.000 de elevi, părinții lor, toți oamenii muncii mulțumesc din inimă partidului pentru această minunată înfăptuire.

DIN VREMEA CAPITALIȘTILOR

De ce-ar fi fost de mirare?

Cu prilejul deschiderii anului școlar 1932—1933 un mare ziar burghez amintea „țării" (parcă „țara" — regele, miniștrii, fabricanții, moșierii și toți cei pe care ziarul îi înțelegea pronunțînd cuvîntul „țară" — n-ar fi știut!) că aveam peste 600.000 de analfabeți (numai atît oare?) iar la 3.000.000 copii de școală nu existau decît 32.000 de învățători.

O scurtă și simplă socoteală ne-arată că aceasta însemna 1 învățător la aproape 100 de copii.

Adevărul e însă că învățători erau, dar statul burghezo-moșieresc nu salariza decît 32.000 dintre ei. Restul — cădeau pradă șomajului, iar copiii care ar fi trebuit să fie elevii acestor învățători cădeau pradă analfabetismului.

La un congres al învățătorilor, într-un proiect de moțiune, se spunea: „Școala primară nu mai poate funcționa dacă nu i se asigură întreținerea materială... Fondurile prevăzute de decretul-lege privitor la funcționarea comitetelor școlare sînt absolut insuficiente..."

În asemenea condiții, oare nu era „normal" să fie țara noastră printre recordmanele europene la... analfabetism?

Taxe școlare enorme — salarii de mizerie

La 7 septembrie 1934, Liceul statizat „Profesorii asociați" anunța „reduceri" de taxe: pentru clasele I-a — la 6.000 de lei pentru externi și 16.000 pentru interni. Și — țineți cont — acesta era unul dintre liceele ieftine din țară.

În același timp un comunicat al Ministerului Instrucțiunii Publice anunța salariile: pentru secretarii de licee, 650 lei pe lună și pentru secretarii de gimnazii 550 lei pe lună...

Tot cam pe atunci, Liceul internat de fete „Unirea" din Tg. Mureș căuta profesoare preparatoare cu un salariu de 1.000 lei — 1.500 lei.

Mai e cazul oare să amintim că un muncitor cîștiga anual (este vorba de cei care aveau fericirea de a se afla într-o slujbă) 7.800 — 14.400 lei? Puteau ei plăti pentru fiul sau fiica lor fie taxa de 16.000, fie cea de 6.000? Plus bani pentru îmbrăcăminte, cărți, întreținere!...

★

Toate acestea au fost însă în vremea capitaliștilor.

...Azi învățați, copii, în școli mari, luminoase. Taxe nu plătiți, manualele pentru marea majoritate a elevilor țării: cei din clasele I-a — a VII-a — sînt gratuite, statul acordă altor mii și mii de elevi și studenți burse, cămine gratuite...

Voi nu veți ști decît din cărți ce însemna altădată dorința de a învăța pentru un copil de oameni muncitori. Anii școlii erau ani de chin, viață amară și uneori, la sfîrșit de școală, pe tinerii absolvenți nu-i aștepta altceva decît șomajul.

Și dacă azi, copii, aveți tot ceea ce vă trebuie, dacă puteți deveni ceea ce doriți, cui altcuiva puteți voi să-i mulțumiți, decît partidului drag, părintelui iubit. El ne-a scos din bezna trecutului, el e cel care azi, ne poartă, cu fruntea sus, către fericirea deplină a anilor ce vin.

Drumul cel mai sigur

În imediata apropiere a orașului Petroșani, se află Petrila. Acum 15 ani, în oraș mai erau locuri pustii, pășuni, un drum de țară obișnuit. Astăzi, întîlnești în Petrila o șosea asfaltată, cartierul nou „7 Noiembrie", blocurile, ștrandul, o școală nouă de șapte ani. La Petrila, l-am întîlnit pe tovarășul Petre Stupu, maistru miner și student în anul II la Institutul de Mine „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Petroșani. Tovarășul Petre Stupu este unul dintre miile de muncitori de pe întinsul patriei noastre, care, prin grija partidului urmează astăzi cursurile universitare. Avea 17 ani cînd a sosit la Petrila și a coborît pentru prima oară în mină. De atunci a făcut parte din mai multe brigăzi de tineret, a lucrat la adîncirea de puțuri, la abataj, iar în 1956 a fost propus să frecventeze școala de maiștri mineri. Nu peste mult timp a fost trimis să urmeze studiile superioare Stînd de vorbă cu tovarășul Stupu remarci voiciunea sa, căldura cu care vorbește despre munca în mină, preocupările sale felurite Discutînd despre facultate, tovarășul Stupu a ținut să sublinieze faptul că experiența pe care a cîștigat-o ca muncitor miner s-a dovedit nespus de folositoare studenției Fiind deja inițiat în unele lucrări, desigur că la institut le poate cunoaște aprofundat, cu mai multă ușurință. In felul acesta, există, fără îndoială, o mare deosebire între posibilitățile de studiu ale studenților care au venit la institut repartizați din producție și cei care n-au făcut decît școala medie de cultură generală. „Să te specializezi la școala profesională, în producție și pe urmă la facultate, găsesc că e drumul cel mai sigur pentru a deveni un bun specialist", ne spune tovarășul Stupu.

La Școala de 7 ani din Petrila există un cerc al tinerilor mineri, unde părerea citată mai sus a tovarășului Stupu e larg îmbrățișată. E minunat să ajungi să scoți bogății din inima muntelui, să zidești case, să mînuiești strungul, să cunoști tainele mașinilor și uneltelor. Dar toate acestea nu le poți obține decît trecînd în primul rînd prin școala muncii, unde îți cîștigi experiența de bază, îți formezi un caracter dîrz și curajos.

M. LICIU

AN ȘCOLAR NOU ÎN ȘCOALĂ NOUĂ!

Un an nou școlar într-o școală nouă!

Pentru mulți copii acest lucru a devenit un fapt obișnuit. Anul acesta și pionierii din raionul Alexandria, regiunea București, vor învăța în multe școli noi. Ei au văzut ridicîndu-se sub ochii lor, acolo unde înainte era un loc viran, o școală nouă. E Școala de 7 ani nr. 1. Incă din timpul verii clădirea a fost terminată și în unele zile de tabără pionierii veneau aici să ajute constructorilor.

— Ce zici, Gheorghiță, ne alegem clasa aceasta?

— Nici nu mă gîndesc, aș vrea să învăț în cea de lîngă atelierul de lăcătușărie...

— Să fii mai aproape?...

Fiecare cu preferința sa. Unul ar vrea să aibă clasa lîngă atelier, altul lîngă laborator, altul lîngă bibliotecă. Școala cea nouă este înzestrată cu tot ce-i trebuie pentru ca pionierii să învețe, să-și dezvolte aptitudinile și talentele.

Tot în Alexandria, chiar în centrul orașului, se ridică acum și o școală medie. Pe lîngă sălile de clasă, laboratoare, școala cea nouă este prevăzută și cu un mare cămin pentru elevii interni.

Un an nou în școală nouă au început și pionierii din comuna Plosca, satul Răsfirați, și cei din Nanov. De asemenea, s-au mai adăugat cîte două săli de clasă la școlile din comunele: Călinești, Calomfirești, Găvănești, patru săli de clasă la școala din comuna Țigănești...

Astăzi, în prima zi de școală, totul este în sărbătoare. Pionierii și-au împodobit școlile cu ghirlande de flori, cu lozinci. Bucuria li se citește pe față, în mișcări, în entuziasmul cu care au început noul an școlar.

— „Mulțumim din inimă partidului"...

Versurile bine cunoscutului cîntec răsună astăzi în orice școală de pe întinsul patriei.

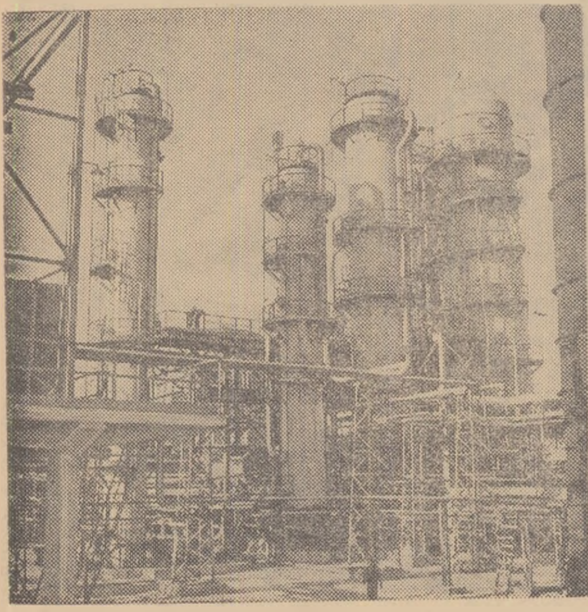
GETA COSTIN

O scurtă călătorie și puțină...chimie

De bună seamă, iubite cititor, și în vara aceasta ai urcat în autobuz cu colegii tăi de școală și, împreună cu tovarășul instructor, ai făcut o excursie plăcută pe meleagurile patriei. E minunat să călătorești cu autobuzul, nu-i așa? Dar poate că ai făcut o călătorie cu vaporul în împărăția apelor și a pescărușilor, prin desișul trestiilor de aur ce împodobesc Delta? Sau poate că ai cunoscut frumusețile patriei dragi, zburînd cu avionul pe deasupra apelor și cîmpiilor îmbelșugate?!

Cu fiecare vehicul e plăcut să mergi — și cu autobuzul, și cu vaporul și cu avionul. Nu ți-ar surîde oare acum o nouă călătorie? O călătorie imaginară, de cîteva minute?...

Așadar, să pornim la drum, să facem o vizită celor care știu să prefacă țițeiul negru scos din adîncul pămîntului, în benzina curată cum e cristalul—„sîngele" automobilelor și al avioanelor ce străbat văzduhul. Uite, am și ajuns în mijlocul petroliștilor rafinăriei nr. 1 Ploești, printre instalațiile grandioase și strălucitoare ca argintul. Nu strică, în asemenea împrejurări, să luăm creionul în mînă și să notăm în carnețel ceea ce aflăm, ceea ce se petrece în interiorul conductelor întortocheate ce se ridică din pămînt și se întretaie pe deasupra capetelor noastre. Tovarășul Dumitru Năstase, inginer petrolist, ne explică binevoitor:

— Care e drumul unei picături de țiței? Kilometri întregi aleargă pe conducte, pînă se preface în benzină sau în alt produs petrolifer. Să-i urmărim și noi drumul...

Ne oprim în fața unui cuptor uriaș, străbătut de țevile prin care gîlgîie țițeiul înfierbîntat de dogoarea flăcărilor. De aci, țițeiul fluid urcă în prima coloană, un fel de cazan înalt, de formă cilindrică. O parte din țiței cade la fund, iar cealaltă parte urcă sub formă de vapori spre vîrful coloanei, condensîndu-se treptat în sumedenia de „farfurioare" ce se află în coloana cilindrică. Aceasta e benzina ușoară, fină. Dar ce se întîmplă cu lichidul rămas în partea de jos a primei coloane? Pompat într-un cuptor tubular, este din nou încălzit și urcă apoi în a doua coloană, mai înaltă. Aci se produce motorina, combustibil cu care funcționează motoarele Diessel. Gazele care se adună la vîrful coloanei a doua nu mai conțin molecule de motorină și ele sînt împinse automat la baza celei de a treia coloane, unde se produc petrolul și whitesprintul, produs ce se întrebuințează ca dizolvant în industria lacurilor. Din păcura asfaltoasă ce se depozitează la baza coloanei a doua se obțin, printr-un proces tehnic asemănător, uleiurile industriale, necesare în buna funcționare a mașinilor și uneltelor din fabrici și uzine.

Călătoria noastră imaginară la harnicii petroliști de la rafinăria nr. 1 Ploești se apropie de sfîrșit. Nu putem însă pleca fără să ne aruncăm privirea în cartea de aur a realizărilor lor. O cifră înscrisă recent de harnicii petroliști, în frunte cu comuniștii Ștefan Angheluță, Nicu Iordache, Florea Mojga și alții, de la secția „distilația atmosferică", ne arată un fapt destul de grăitor în ce privește hărnicia lor: cu combustibilul realizat de ei, peste plan, numai în ultima lună, zece autocamioane pot înconjura de zece ori globul pămîntesc. Pe la ecuator!

AL. PROFIRIU

MEȘTERUL DE PE SCHELE

Constructorul comunist N. STANCU

Anul acesta, cam pe vremea cînd pe întinsul cîmpiilor stăruia încă spuza albă a zăpezilor, Nicolae Stancu a poposit pe șantierul termocentralei de la Brazi, unde fusese chemat.

— Ce zici, poți să ridici zidurile coșului pînă în toamnă? Bineînțeles, nu trebuie uitată nici lucrarea de la Borzești.

Meșterul zidar și-a înălțat privirea de-a lungul nervurilor metalice ce alcătuiesc scheletul coșului înalt de peste 80 de m și a răspuns cumpănit:

— Cred că da... pot să-l ridic! Am oameni — tot unul și unul: o să împart echipa în două!

O dată luată hotărîrea, Nicolae Stancu a lăsat pe fratele său, Ion Stancu, să construiască zidăria coșului de la Borzești, iar el, împreună cu alți nouă zidari, printre care și un al treilea frate, Florea Stancu, a rămas la Brazi, a urcat pe schele și a început să zidească...

— Să vedem, cine termină primul? i-a spus la plecare șeful de echipă de la Borzești — Ion Stancu.

— Să vedem! i-a răspuns zîmbind fratele său, Nicolae Stancu.

Zile în șir, săptămîni și luni au urcat pe schele zidarii din echipa comunistului Nicolae Stancu. Și cu fiecare zi, se apropiau tot mai mult de vîrf, împlinind trupul de fier și beton al puternicei construcții.

Meșterul zidar Nicolae Stancu a cîștigat întrecerea cu fratele său. Construcția exterioară a turnului a fost terminată la 18 august, cu o lună și jumătate înainte de termen!

Constructorii din echipa comunistului Nicolae Stancu dau zor acum la zidăria interioară. Cu mîinile lor iscusite, de aur, ei înalță zidul, cărămidă cu cărămidă. Cîtă migală, cîtă pricepere îți trebuie să durezi un astfel de zid. Dar mai ales, îți trebuie curaj și abnegație. Nu-i simplu să înfrunți înălțimile, să lucrezi pe platforma suspendată între ochiul de cer din vîrful turnului amețitor de înalt și golul care se cască dedesubt. Dar meșterului Nicolae Stancu, acolo-i place să lucreze — unde e zidul mai înalt! Pe el îl cunosc aproape toate marile șantiere. Zidurile durabile ale grandioaselor construcții industriale de la Doicești și Sîngeorgiu de Pădure, de la Paroșeni și Borzești, poartă în ele și căldura palmelor harnicului și modestului zidar Nicolae Stancu.

...Acolo, pe șantierul termocentralei de la Brazi, deasupra celor mai înalte ziduri, strălucește fluturarea de purpură a unui steag. Curînd, cînd construcția uriașului turn va fi pe deplin terminată, lîngă mătasea drapelului roșu se vor ivi, luminate de mulțumirea lucrului împlinit, înseși fețele celor care l-au înălțat o dată cu zidurile: meșterii din echipa zidarului Nicolae Stancu. Clipa aceea va însemna pentru ei încă o biruință, cucerită cu armele păcii, pe frontul socialismului biruitor.

AL. DINU IFRIM

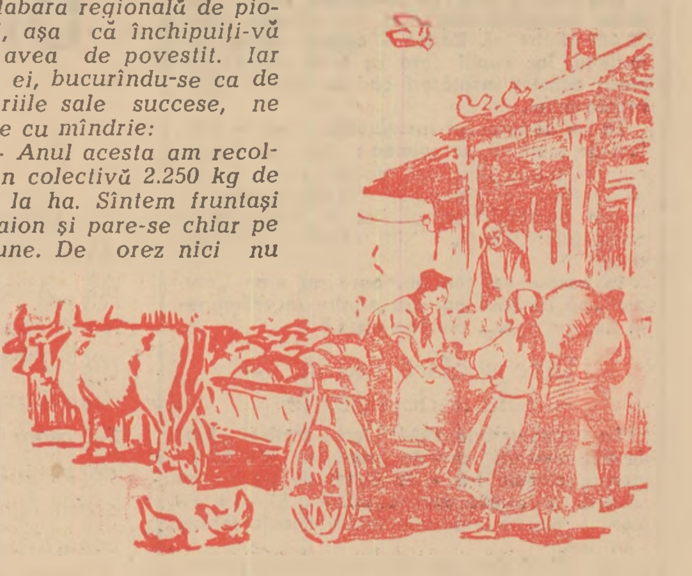
ÎN VIZITĂ LA PRIETENI

Auzisem de belșugul care se află în casele colectiviștilor din Izbiceni încă înainte de a ajunge în comună. Așa că eram nerăbdători să-i vizităm pe noii noștri prieteni: Marcela, Victor, Nicu, pionieri harnici și veseli.

Pe înserat eram în gospodăria colectivistului Alexandru Lincă, tatăl Marcelei și al lui Victor. Se adunaseră toți ai casei. Mama Marcelei, femeie energică și vrednică, zorea lîngă plită pregătind cina. Stînd de vorbă în fața focului, pe care-l ațîța într-una, i-am ascultat istorisirea: „Bucuroși sîntem astăzi să intre cineva în casa noastră că știm ce-i belșugul. In trecut, degeaba ne zbăteam și munceam din greu că n-aveam de nici unele. Eu croșetam pînă-mi sîngerau degetele să îmbrac cu perdele și fețe de mese casele bogătanilor. Astăzi, priviți-mi casa: e nouă! Stau și mă gîndesc cîteodată... Nici nu-mi vine să cred că e casa mea, că sînt mama a 5 copii sănătoși, porniți pe drumul rostuirii în viață. Alexandru, fiul cel mare, lucrează la cîmp, s-a însurat și în curînd pornește să-și ridice casă. Gelu dă examene la fără frecvență, Victor și Marcela sînt pionieri în clasa a VI-a, iar Marin e în clasa a III-a".

Marcela sosise de curînd din tabăra regională de pionieri, așa că închipuiți-vă cîte avea de povestit. Iar tatăl ei, bucurîndu-se ca de propriile sale succese, ne spuse cu mîndrie:

— Anul acesta am recoltat în colectivă 2.250 kg de grîu la ha. Sîntem fruntași pe raion și pare-se chiar pe regiune. De orez nici nu mai spun. Orezărie ca a noastră, pe malul Oltului, mai rar întîlniți. Să vedeți frumusețe de bob! Nu degeaba de trei ani la rînd sîntem fruntași pe țară în producția de orez!...

Despre multe lucruri ni s-a vorbit în seara aceea în casa colectivistului Lincă. Despre belșugul de produse și banii ce avea să primească, despre bucuriile mari și mici ale familiei, despre planurile de viitor ale acesteia și ale gospodăriei colective. Și pe bună dreptate, cu greu ai fi putut despărți unele de altele, căci de-i bogată colectiva, îndestulate-s și casele colectiviștilor. Așa se întîmplă în gospodăria aceasta. Iar familia Marcelei este numai una dintre familiile fericite. Familia colectivistului Marin Aspra primește pentru zilele muncă depuse 3.740 kg grîu, 1.442 kg porumb, 194 kg orez, alte produse precum și 14.420 lei. Asemenea lor toți colectiviștii de aci duc astăzi o viață îmbelșugată și fericită. Și aceasta pentru că fac parte din marea familie a gospodăriei agricole colective.

F. BĂLAN

La cumpărături

1

2

Obiectivul aparatului de fotografiat a surprins cîteva imagini obișnuite, cotidiene:

Priviți-o pe micuța Tatiana Lavrov (fotografia 1). Pentru ea sînt grele cutiile de conserve, dar bucuria de a le lua singură din raftul magazinului cu autodeservire din piața Confederației e mai puternică.

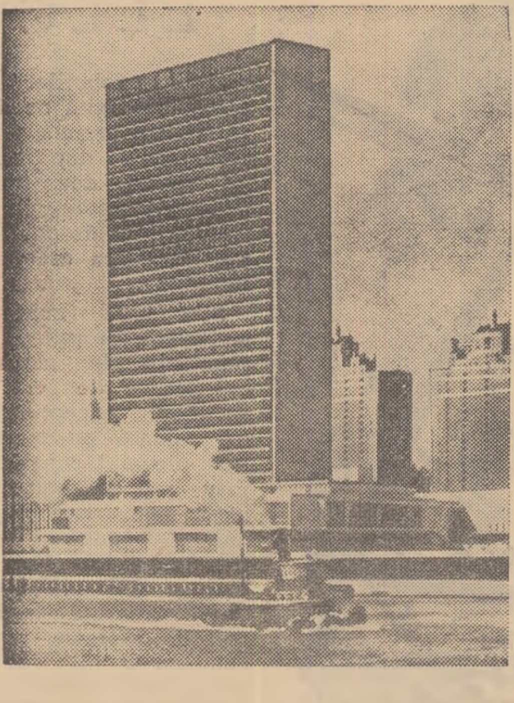
Și acum iat-o (în fotografia 2) pe pioniera Lidia Costache împreună cu mama și tatăl ei surprinși de aparatul fotografic în magazinul „Șapte pitici". Voi ce spuneți: nu-i așa că-i vine bine fulgarinul?

Ceea ce vedeți în fotografia 3 e o scenă, de asemenea, des întîlnită. Pioniera Tatiana Bălteanu și mama sa se întorc de la piață încărcate de tîrguieli. Tatiana Bălteanu e o vrednică ajutoare a mamei sale în ale gospodăriei.

3

O.N.U.

Clădirea Organizației Națiunilor Unite

*

Oamenii iubitori de pace din lumea întreagă așteaptă cu un mare interes apropiata sesiune a Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite — cea de-a XV-a sesiune de la înființarea acestei organizații. Interesul fierbinte al întregii omeniri pentru actuala sesiune este firesc dacă se ține seama că pe ordinea de zi este înscrisă problema dezarmării, problema cea mai importantă a zilelor noastre. Oamenii iubitori de pace de pretutindeni sînt încredințați că Organizația Națiunilor Unite, care este cel mai înalt și de răspundere for internațional, poate și trebuie să-și aducă întreaga contribuție la găsirea căilor și mijloacelor de înfăptuire cît mai grabnică a dezarmării.

Organizația Națiunilor Unite (pe scurt, O.N.U.) a luat ființă în 1945. Se știe că în anii celui de al doilea război mondial statele agresive — Germania hitleristă, Italia fascistă și Japonia militaristă — își puseseră drept țintă înrobirea popoarelor lumii. Dar flacăra libertății nu s-a stins, ea a fost întreținută de popoarele amenințate de statele agresoare în însăși ființa lor. În lupta pentru zdrobirea agresorilor a luat naștere coaliția antifascistă a popoarelor. Lupta lor comună pentru zdrobirea agresorilor hitleriști și fasciști în Europa, a militariștilor japonezi în Asia, a arătat practic că statele cu orînduiri sociale diferite, adică statele socialiste și capitaliste, pot să trăiască laolaltă în pace, pot să colaboreze. Această experiență prețioasă a stat la temelia O.N.U., care s-a născut din voința de pace și libertate a popoarelor lumii. Ele au cerut cu cea mai mare stăruință ca pe viitor să se ia toate măsurile posibile pentru a se împiedica un nou război pustiitor. Ținîndu-se seama de această cerere, statele care au făcut parte din coaliția antifascistă au întemeiat Organizația Națiunilor Unite.

Trebuie spus că Uniunea Sovietică a dus greul trecutului război mondial și victoriilor sale glorioase i se datorește cel mai mult răpunerea fiarei fasciste. Uniunea Sovietică a contribuit cel mai mult, a avut inițiativa în ce privește alcătuirea principiilor de temelie pentru organizarea pașnică a lumii după cel de-al doilea război mondial, pentru stabilirea scopurilor O.N.U. Aceste scopuri sînt înscrise în așa-numita Chartă a O.N.U. — un mănunchi de reguli de „purtare" obligatorii în relațiile dintre state, pentru asigurarea coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale și politice diferite. Charta (sau statutul) O.N.U. a fost semnată la 26 iunie 1945 și a intrat în vigoare — adică a devenit obligatorie pentru statele membre ale O.N.U. — la 24 octombrie 1945. Țelul fundamental al O.N.U., așa cum este înscris în Chartă, este menținerea păcii și securității internaționale, preîntîmpinarea oricărei încălcări a păcii, iar în cazul cînd, printr-o agresiune, pacea a fost încălcată, agresorul să fie pedepsit iar pacea — restabilită.

Dacă pînă acum O.N.U. a obținut unele succese în activitatea sa de menținere a păcii și securității internaționale, aceasta se datorește eforturilor hotărîte pe care Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste le depun pentru curmarea oricăror agresiuni, pentru demascarea ațîțătorilor la război, pentru întărirea păcii. Aceste eforturi sînt sprijinite de țări iubitoare de pace care și-au obținut recent independența și duc o politică de menținere a păcii.

Din momentul în care a devenit membră a O.N.U. (decembrie 1955), țara noastră duce în cadrul O.N.U., alături de celelalte țări socialiste, o intensă activitate în apărarea păcii. Imputerniciții R.P. Romîne la O.N.U. s-au situat ferm și consecvent pe poziții menite să ducă la destindere în relațiile internaționale, au desfășurat și desfășoară o activitate potrivită intereselor colaborării pașnice între popoare. Aducîndu-și o contribuție activă la lucrările O.N.U., țara noastră și-a cîștigat un larg prestigiu internațional, fapt care se oglindește printre altele în alegerea reprezentanților R.P. Romîne în conducerea diferitelor comitete ale O.N.U. Și la actuala sesiune a O.N.U. țara noastră va avea o prezență activă. Ea a luat inițiativa ca pe ordinea de zi a sesiunii să fie înscrise spre dezbatere două puncte. Primul prevede luarea de măsuri pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate dintre statele europene aparținînd unor orînduiri sociale și politice diferite; al doilea punct prevede măsuri pentru educarea tineretului în spiritul apărării păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare.

Fiind pe deplin convinsă că în prezent O.N.U. poate aduce o contribuție hotărîtoare la rezolvarea problemei dezarmării așa cum cer interesele tuturor popoarelor, împreună cu toate țările socialiste, țara noastră se pronunță cu hotărîre pentru dezbaterea la O.N.U. la nivelul cel mai înalt a acestei probleme. Recent sesiunea Marii Adunări Naționale a oglindit pe larg voința R.P. Romîne de a-și aduce întreaga contribuție la înfăptuirea dezarmării. Poporul nostru a întîmpinat cu cea mai mare bucurie faptul că Marea Adunare Națională a hotărît ca în fruntea delegației R.P.R. la apropiata sesiune a Adunării Generale a O.N.U., care începe la 20 septembrie, să fie tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — care întruchipează în modul cel mai desăvîrșit năzuințele poporului romîn, voința sa de pace. După cum se știe, delegația sovietică va fi condusă de tovarășul N. S. Hrușciov. Alți conducători ai țărilor socialiste se vor afla de asemenea la sesiunea O.N.U. Totodată s-a anunțat că numeroși alți șefi de state și de guverne vor participa și ei la lucrările Adunării Generale a O.N.U. Faptul că factorii cei mai de răspundere dintr-o serie de țări socialiste și nesocialiste se vor afla la sesiunea O.N.U., creează fără îndoială șanse bune de succes pentru găsirea unor căi și mijloace cu cel mai mare folos pentru rezolvarea problemei dezarmării. Țările socialiste fac pentru aceasta tot ce le stă în putință. Este acum rîndul puterilor occidentale — S.U.A., Anglia, Franța și celelalte — să dovedească practic dacă doresc sincer să îndeplinească năzuințele sutelor de milioane de oameni: PACEA.

E. MIRONESCU

SUB PARAVANUL „AJUTORULUI"...

Evenimentele petrecute în ultima vreme în Congo demonstrează întregii lumi jocul nedemn pe care-l fac anumite puteri imperialiste, care iau fățiș atitudine împotriva unității, independenței și suveranității tinerei republici africane.

În aceste acțiuni de amestec în treburile interne ale Congoului puterile occidentale sînt sprijinite de reprezentanții O.N.U. și de trupele aflate la dispoziția acestora.

Deși guvernul legal al Congoului, condus de Patrice Lumumba, a căutat permanent să determine trupele O.N.U. să ia măsuri menite a restaura ordinea în țară, comandamentul O.N.U. nu a făcut altceva decît să amîne la nesfîrșit luarea acestor măsuri. Atunci cînd trădătorul Kasavubu, descoperit ca uneltitor împotriva poporului congolez, a fost demis din postul de președinte al Republicii, comandamentul O.N.U. s-a grăbit a da cărțile pe față, luînd urgent o serie de „măsuri aspre" împotriva guvernului legal Lumumba. Amestecîndu-se fățiș în treburile interne ale Congoului, forțele armate ale O.N.U. au ocupat sediul postului de radio național, au închis toate aerodromurile din țară, îi împiedică sistematic pe oamenii de stat congolezi să se deplaseze dintr-o provincie într-alta a țării, boicotînd întreaga activitate a statului.

Și aceasta în timp ce în jurul capitalei Republicii Congo funcționează clandestin un post de radio al răsculaților, iar zilnic avioane belgiene alimentează cu armament și alimente trupele trădătorilor Chombe și Kalonji.

Referindu-se la acțiunile trupelor O.N.U., premierul Lumumba a spus: „De fapt — noi ne aflăm sub ocupație"...

Lupta poporului congolez împotriva agresorilor belgieni, împotriva imperialiștilor americani — care fățiș sau în ascuns îi încurajează și-i sprijină pe trădătorii poporului congolez de teapa lui Chombe, Kasavubu și Kalonji — continuă. Ea se bucură de sprijinul multor milioane de oameni de pe glob. În sprijinul acestei lupte drepte se pronunță zilnic tot mai mulți oameni iubitori de pace.

Și dacă totuși imperialiștii belgieni, sprijinitorii lor americani și toți ceilalți parteneri din blocul agresiv N.A.T.O. vor continua jocul periculos, care amenință viața, liniștea și suveranitatea tinerei Republici Congo, se vor găsi forțe capabile să le amintească că vremea politicii bîtei, a dreptului celui mai tare, a trecut.

PENTRU PACE, PENTRU VIITORUL TINERETULUI

In menținerea, în întărirea păcii sînt interesate vital toate popoarele lumii, dar mai ales tînăra generație, întrucît pentru tineri a apăra pacea înseamnă a-și apăra viitorul. De aceea, tineretul este direct interesat în dezarmarea generală și totală, care va elibera uriașe valori materiale ce vor putea fi folosite pentru ridicarea economiei și culturii popoarelor.

Zilele trecute, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor și Comitetul Executiv al Uniunii Asociațiilor Studenților din R.P.R. au adresat o **„Scrisoare către toate organizațiile naționale și internaționale de tineret și studenți"** cerîndu-le să-și aducă contribuția la eforturile comune pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, înțelegerii și respectului reciproc între popoare.

„De educația care se face tineretului de astăzi — se spune în scrisoare — depinde în mare măsură dacă eforturile depuse pentru a apăra generațiile viitoare de ororile războaielor, vor fi sau nu încununate de succes".

In Scrisoarea C.C. al U.T.M. și a C.E. al U.A.S.R. se arată mai departe că, ținînd seama de importanța problemei educării tinerilor în spiritul păcii, Guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U. a unui punct privind: **„Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare"**. „Această propunere izvorăște din profunda dragoste de pace a poporului și tineretului țării noastre și ea corespunde intereselor și necesităților arzătoare ale popoarelor și tineretului din toate țările" — se spune mai departe în Scrisoare.

Scrisoarea se încheie cu un apel călduros adresat tuturor organizațiilor naționale și internaționale de tineret și studenți de a sprijini eforturile îndreptate spre educarea tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

De la prietenii tăi de peste hotare

Te salutăm, școală!

O adevărată întrecere s-a pornit între detașamentele claselor mari de la Școala de 8 ani nr. 46 din Kiev. Aceasta, încă de pe vremea cînd se aflau în tabăra de vară. Era suficient ca cei dintr-a VIII-a B să primească în careul festiv mulțumiri pentru meritele deosebite în ajutorul dat la munca cîmpului, ca a doua zi elevii dintr-a VIII-a A să persevereze, să lucreze cu și mai multă sîrguință la plivit, încît „adversarii" lor să rămînă în urmă. La sfîrșit s-a stabilit că cele mai multe realizări le-au avut totuși pionierii din clasa a VIII-a B.

Fată de această situație, a VIII-a A a hotărît s-o ia înaintea tuturor, să le facă o surpriză pionierilor de 1 septembrie. Copiii s-au adunat la școală mai înainte, în ziua de 30 august. Nu lăsau pe nimeni în camera pionierilor, unde lucrau ceva în mare taină. Și iată că în ziua de 1 septembrie, clasa a VIII-a B a fost nevoită să admire frumosul fotomontaj „Te salutăm, școală!" și numărul festiv al gazetei de unitate. Cine le făcuseră, nu era greu de ghicit. Autorii se plimbau pe dinaintea lor plini de mîndrie.

N-au avut prilejul să se mîndrească însă prea mult timp: pionierii clasei a VIII-a B luară serviciul pe școală, punîndu-și banderole roșii. Cei care erau de serviciu au reușit să afle de la profesori, la care dintre copiii din clasa I-a nu vor veni mamele să-i ia de la școală după terminarea lecțiilor, pentru a-i duce acasă, în această zi de sărbătoare...

Pasionata întrecere din această unitate continuă. Care va fi rezultatul definitiv pînă la sfîrșitul anului, se va vedea. Un lucru este însă sigur: nici unul dintre detașamentele claselor mai mari nu vrea să rămînă în urmă. Fiecare luptă să ajungă pe primul loc. Astfel vor pionierii de aci să-și cinstească școala în care învață.

Și copiii din Aidarlî au început școala

Aidarlî este o așezare compusă din cîteva căsuțe. De jur-împrejur se întind nisipurile unei stepe din Kazahstan. Legătura cu această așezare lăturalnică se face numai prin radio. Aici se aduc pentru iernat turmele colhozurilor din regiune. Ciobanii își petrec toată iarna în Aidarlî, împreună cu familiile lor.

Bineînțeles, copiii n-au fost uitați: pentru ei a fost construită aci o școală de opt ani cu internat.

Acum, ciobanii se află încă cu turmele în munți, pe pășunile de vară. Dar... ce fac școlarii? „Pionierskaia Pravda" a pus această întrebare prin radio directorului școlii, tovarășului Ugsatov.

— Toți școlarii au și sosit la Aidarlî — a răspuns directorul. Adunarea festivă s-a desfășurat într-o atmosferă sărbătorească. Ca și anul trecut, vrem să nu fie în catalog nici o notă proastă și să organizăm cît mai multe manifestări artistice pentru familiile ciobanilor.

„Pionierskaia Pravda" le-a urat școlarilor din Aidarlî succese strălucite în noul an școlar.

(Din „Pionierskaia Pravda")

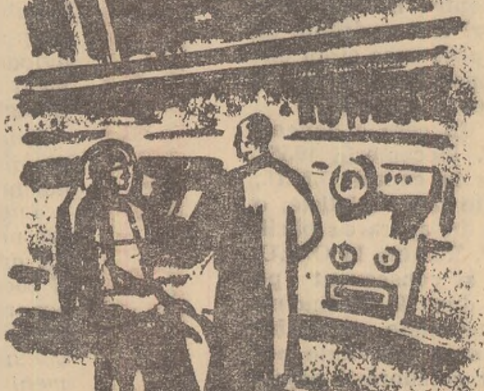

O școală nouă în orașul Kentau (sudul stepei R.S.S. Kazahe)

„PENTRU CA VISUL SA DEA ROADE, EL TREBUIE SA FIE ADINC IMPLINTAT IN REALITATE. TINERETUL TREBUIE SA INVEȚE SA VISEZE ȘI SA-ȘI INFAPTUIASCA VISURILE !"

Acad. A. N. NESMEIANOV
Președintele Academiei de Științe a U.R.S.S.

Trăim în epoca celor mai fantastice realizări ale științei și tehnicii din întreaga istorie a omenirii. Multe din problemele pe care le rezolvă zi de zi oamenii de știință depășesc pînă și cele mai extraordinare minuni din lumea basmelor.

Dar și mai uluitoare sînt, fără îndoială, îndrăznețele proiecte de viitor, visurile oamenilor de știință. Nu vă mirați ! Savanții visează și ei, deoarece știința nu se poate dezvolta fără scrutarea viitorului, fără visurile creatoare.

La ce visează oare în prezent oamenii de știință?

In cele ce urmează vom încerca să răspundem la această întrebare pasionantă. Să aruncăm o privire în viitor, să încercam să ne închipuim cum vor fi aplicate mîine unele idei care se înfiripă astăzi.

* *

CREIERELE ELECTRONICE

„Știința roboților" cum a fost denumită pe drept cuvînt cibernetica, are de consemnat, după numai un singur deceniu de existență, realizări fantastice, care deschid perspective de-a dreptul uluitoare.

Sînt bine cunoscute multiplele proprietăți miraculoase ale mașinilor electronice de calculat. Pe lîngă excepționalele lor „talente" pur matematice, ele sînt capabile să joace șah cu competența unor maeștri internaționali, să traducă cărți dintr-o limbă în alta mai bine și mult mai repede decît numeroși traducători de profesie, sau să conducă singure contabilitatea și administrația unor vaste intreprinderi.

De curînd, la Riga s-a produs unul din cele mai însemnate evenimente din istoria ciberneticii. Savantul Evgheni Arin, șeful sectorului cibernetic al Universității de Stat a pus o mașină electronică... să învețe ! Uluitor, dar adevărat !

Pînă acum se știa că dacă o mașină electronică rezolvă o ecuație sau conduce o rachetă în Cosmos, ea nu va face decît să acționeze după o comandă-program indicată în prealabil de om. Iată însă că tînărul savant a dovedit că mașina electronică poate rezolva o serie de ecuații și, în loc de program, în dispozitivul ei de memorizare a fost introdus un... manual de algebră, adică noțiuni și reguli elementare de algebră. După 40 de minute, încercînd sute de variante greșite, mașina a reușit să rezolve ecuația cea mai simplă, ea a înțeles parcă principiul de rezolvare al ecuațiilor. Dar partea cu adevărat miraculoasă urmează să aibă loc acum: memorizînd aceste principii, mașina a început să simplifice problemele complexe care i-au fost ulterior propuse, pentru a le reduce la principiile elementare învățate, grăbind astfel rezolvarea lor. În acest fel mașina a început să învețe și să posede o adevărată „experiență proprie".

Perspectivele acestei descoperiri sînt uluitoare. Vor apărea uzine complicate și complet automatizate conduse de ingineri-șefi electronici. În Uniunea Sovietică se și construiesc mașini de informare electronică care vor citi întreaga literatură mondială și care vor da în cîteva secunde orice informare bibliografică.

Și cîte ar mai fi de spus ! N-am pomenit de mașinile electronice de diagnosticare, care vor consulta prin radio pînă și pe astronauții din Cosmos, nici de „chimiștii-electronici", care vor putea sintetiza la cerere orice substanță chimică cu proprietățile prescrise de noi, și de încă multe alte realizări posibile datorită rezultatelor obținute.

OMUL turist cosmic

La Academia de Științe a U.R.S.S. sosesc zilnic maldăre uriașe de scrisori și cereri puțin obișnuite : multe mii de persoane și-au exprimat pînă acum dorința arzătoare de a zbura în Cosmos, de a face parte din primul echipaj de cosmonauți !

Da, zborurile interplanetare nu mai prezintă un subiect exclusiv al povestirilor științifico-fantastice. Numeroși oameni de știință și specialiști în cele mai variate domenii pregătesc cu minuțiozitate, pînă în ultimele detalii, primele zboruri cosmice.

In prezent, cei dintîi columbi ai Cosmosului se antrenează pentru îndelungatul lor zbor, iar inginerii proiectează astronavele și primele construcții din Cosmos. In această privință nu mai încape îndoială : vom construi în Cosmos ! Se pare că primele orașe din Cosmos vor apărea pe Lună.

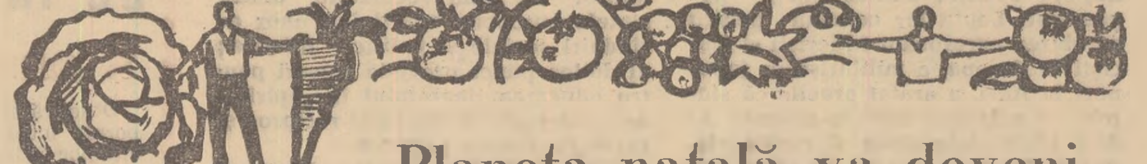
In paginile minunatului **„Reportaj din secolul al XXI-lea"** savantul sovietic N. A. Varvarov descrie primul oraș de pe astrul nopții unde circurile și craterele sînt parcă special adaptate pentru amenajarea unor orașe-sere, acoperite cu calote uriașe de sticlă, sub care se introduce aerul necesar vieții.

Totul aici este neașteptat, uluitor. In condițiile gravitații slabe de pe Lună, boabele de struguri cresc mari cît merele, iar merele — cît pepenii. Automobilele de construcție specială, închise ermetic și prevăzute cu instalații de aer condiționat, aleargă pe șosele care nu sînt niciodată spălate de ploi sau acoperite cu praf, deoarece în Lună nu există nici ploaie, nici vînt, nici atmosferă...

E drept, începutul n-a fost de loc ușor. Primele jimble transportate în Lună pentru constructorii orașului au costat tot atît cît o jimblă fabricată din... aur. Dar orașele de pe Lună nu numai că se vor autodeservi, ci ele vor lucra din plin pentru export. Aici se vor fabrica carburant sintetic, rachete pentru zboruri interplanetare și multe alte produse necesare cuceririi tot mai avansate a Cosmosului.

Cea de-a doua navă cosmică sovietică, adevărată grădină zoologică zburătoare, care a făcut recent prima călătorie Pămînt - Cosmos - Pămînt din istoria omenirii, în condiții perfecte, reprezintă o chezășie că cei dintîi columbi ai spațiilor interastrale vor putea părăsi foarte curînd Pămîntul.

Planeta natală va deveni o grădină înfloritoare

Geografii viitorului vor deveni constructorii planetei noastre natale.

Pe aripile puternice ale energiei atomice, ale energiei solare și a mareelor, ale energiei din străfundurile globului terestru, cele mai îndrăznețe visuri ale omenirii, vechi de milenii, au devenit astăzi planuri concrete, care vor fi mîine puse în execuție și terminate în cel mai scurt timp.

Iată doar cîteva din problemele fundamentale ale transformării naturii pe scară geografică.

Deșerturile triste și urîte, încătușate de uscăciune, ocupă 15 la sută din suprafața totală a uscatului. Se înțelege că nu ne putem împăca cu această greșită „planificare". Omul va porni în curînd o ofensivă energică împotriva pustiurilor.

In această privință amintim planul tînărului inginer uzbec Davidov, care propune întoarcerea spre izvoare a 2 din cele mai mari fluvii din lume: Obi și Enisei. In felul acesta, acolo unde se întind în prezent vaste stepe uscate vor apărea livezi și vii, grădini cu flori minunate.

Pe de altă parte, un continent întreg — 16,3 milioane kilometri pătrați din suprafața uscată a planetei noastre — este veșnic acoperit de un strat compact de gheață.

Pentru transformarea acestor regiuni ale iernii veșnice în grădini înfloritoare au fost elaborate numeroase proiecte de încălzire a climei. Ridicarea unui puternic baraj în strîmtoarea Behring care ar întrerupe scurgerea naturală a apelor reci din Oceanul Inghețat în Pacific, și realizarea cu ajutorul unor pompe mari a unui curent neîntrerupt de apă caldă din Pacific spre nord, ar contribui în primul rînd la dezghețarea regiunilor polare. Iată pe scurt planul propus de omul de știință sovietic Alexandr Morkin.

Recent, tînărul inginer sovietic Valentin Cerenkov a propus un plan pentru modificarea climei globului terestru și pentru transformarea nopților în zile luminate de... soare ! Tînărul om de știință propune să se creeze în jurul Pămîntului un inel asemănător celor din jurul planetei Saturn. Acest inel va constitui o oglindă uriașă în jurul planetei noastre ce va reflecta pe Pămînt acea energie a Soarelui care nu ajunge astăzi pînă la noi ci se disperseazǎ fără rost în Cosmos.

Cu ajutorul acestor gigantice realizări, viața noastră va deveni mai frumoasă și mai îmbelșugată pe o planetă amenajată după dorințele noastre și aceasta va constitui o importantă realizare a omului.

Animale și plante... după măsură

Savanții sînt convinși că biologul viitorului va deveni un adevărat arhitect al naturii vii. Incercînd să obțină mii și mii de noi forme vegetale și animale, omul de știință va putea produce mîine faună și floră „la comandă" cu însușirile cele mai potrivite pentru noi.

Această previziune nu este de loc fantastică. De pe acum rădăcinile plantelor ce se sădesc pe bulevardele Moscovei se tratează cu substanțe stimulatoare, care le accelerează extrem de mult creșterea. In U.R.S.S. se mai folosesc experimental stimulatori pentru creșterea și dezvoltarea rapidă a roșiilor, merilor, perilor.

Tehnica stimulatorilor, încă la începutul ei, este folosită deocamdată pentru accelerarea creșterii plantelor. Mîine stimulatorii vor fi însă întrebuințați și ca „încetinitori". Atunci vom putea stabili exact clipa în care fructele să cadă din pomi, încolțirea cartofilor în magazii va fi întîrziată și florile vor rămîne un timp îndelungat înflorite spre bucuria tuturor.

Ing. ION SUCEVEANU

Ierbarul va ieşi foarte frumos

Vacanţa ne-am petrecut-o cît se poate de plăcut. Vizite, serbări, ajutor dat gospodăriei agricole colective din comună şi mai ales excursii. Excursiile au fost un bun prilej pentru a ne cunoaşte mai bine ţinutul natal, pentru a învăţa multe lucruri noi şi a îndeplini unele condiţii pentru distincţiile pionereşti.

Cu prilejul excursiilor am strîns însă şi foarte multe şi diverse plante. Incă din timpul anului şcolar trecut, detaşamentul nostru hotărîse să alcătuim un ierbar. Acum mai avem puţin de lucru la el. In curînd îl vom dărui şcolii noastre dragi. De acest ierbar se va folosi nu numai clasa noastră ci şi alte clase.

VASILE TURCU
Şcoala de 7 ani din com. Traian, raionul Brăila

Am lucrat un insectar

Mai de mult, am citit în gazeta noastră un articol în care se arăta cum se face un insectar. Aşa am ajuns să mă hotărăsc şi eu să fac în vacanţă un insectar pe care să-l dăruiesc şcolii.

Vacanţa aceasta mi-am petrecut-o mai întîi în tabăra pionierească de la Vălenii de Munte, iar mai apoi la Rîmnicul Sărat şi Tîrguşorul Vechi, la bunici. Din aceste locuri am adunat insecte. Printre altele am fluturi, rădaşce, coropişniţe, ploşniţe de cîmp. Lădiţa pentru insectar am primit-o de la tovarăşul profesor de educaţie fizică, care ştia la ce lucrez. Acum, şi noi şi alţi elevi vom învăţa ajutîndu-ne şi de acest insectar.

CONSTANTIN CÎRJOC
cl. a V-a, Şcoala de 7 ani, Mizil

Echipa de pitici S. N. Olteniţa campioană de fotbal a regiunii Bucureşti

Cu puţin timp în urmă s-a încheiat campionatul de fotbal 1959-1960 rezervat copiilor din regiunea Bucureşti. Început încă din toamna anului trecut, la acest campionat au participat peste **o mie** de echipe de fotbal care au cuprins aproape **12.000** de copii. Mai întîi, meciurile s-au disputat în cadrul şcolilor, între clase. Apoi, campioanele şcolilor şi-au disputat întîietatea în faza raională. În afară de echipele şcolare, la campionat au participat şi echipele de copii ale nenumăratelor asociaţii sportive din regiune. În urma unor dispute dîrze la care au participat echipele : **Şcoala de 7 ani nr. 1 Alexandria, Şcoala de 7 ani din comuna Fundeni, raionul Brăneşti, Casa de copii nr. 1 din Călăraşi, Şcoala de 7 ani din comuna Cornetu, raionul Domneşti, Şcoala de 7 ani din comuna Răzvan, raionul Lehliu, Şcoala de 7 ani, comuna Vîrtoapele, raionul Olteni, Şcoala de 7 ani Zimnicea, echipa asociaţiei „Tractorul" din Drăgăneşti, echipa asociaţiei „Munca" din Slobozia, Şcoala de 7 ani din Slobozia-Sat, Şcoala medie din Videle, Şcoala de 7 ani nr. 1 din Roşiori şi Asociaţia sportivă „Unirea" din Tr. Măgurele**–finala s-a disputat între echipele asociaţiei sportive **„Olimpia"** din Giurgiu şi cea a asociaţiei sportive **„S. N. Olteniţa".**

Finala disputată pe stadionul 23 August, în deschiderea meciurilor de fotbal Progresul–Steagul Roşu şi Dinamo–U.T.A., a stîrnit admiraţia zecilor de mii de spectatori prezenţi pe stadion care au aplaudat cu căldură jocul rapid al copiilor, pasele precise şi nenumăratele şuturi trase la ambele porţi. Meciul a fost foarte echilibrat. Ambele echipe erau decise să cîştige. Atît **Mărculescu,** portarul **„Olimpiei"** cît şi **Dobrescu,** portarul celeilalte echipe, au apărat cu străşnicie. Dar scorul a devenit favorabil cînd unei echipe, cînd celeilalte. De la 1–1 devine 2–2 apoi 3–3. În ultimile minute de joc, jucătorii de la **„S. N. Olteniţa"**, înscriu golul victoriei cîştigînd astfel campionatul de fotbal. Iată componenţa echipei campioane : **Dumitru Dobrescu, Iacob Tache, Ion Dudaş, Nicolae Moise, Ion Roşu, Nicolae Mihailovici, Ion Pironca, Constantin Cioboată, Niţu Gheorghe Nicolae Păsculescu, Ion Balint.** S-au remarcat în mod deosebit Cioboată, Niţu, Moise şi Iacob.

RADU POPA

TELEGRAMA

Către toate colectivele de conducere ale unităţilor din ţară.
Către toţi cei ce ne-au rugat să le scriem ce sînt cluburile de corespondenţi.

Mai mulţi pionieri, preşedinţi de grupă şi de detaşament, şi cîteva colective de conducere, ne scriu că, deseori, au văzut publicate în gazeta noastră scrisori şi materiale semnate de «Clubul corespondenţilor „Scînteii pionierului"». Ei ne roagă să le răspundem ce sînt aceste cluburi, cum se organizează ele şi dacă în şcoala lor pot înfiinţa asemenea cluburi.

Orice unitate de pionieri îşi poate organiza clubul său de corespondenţi. Numărul membrilor clubului depinde de numărul detaşamentelor unităţii. Fiecare detaşament să aibă în club 1 sau 2 reprezentanţi. Ei trebuie să fie aleşi din rîndul celor mai buni pionieri, fruntaşi la învăţătură şi în activitatea pionierească, şi, bineînţeles, pricepuţi în ale... scrisului.

Clubul are ca responsabil pe corespondentul special al unităţii de pionieri. Acesta este ales într-o adunare a unitaţii, confirmat de colectivul de conducere al unităţii şi de instructorul superior. Din partea redacţiei noastre el primeşte un „Carnet de corespondent".

Conducerea clubului de corespondenţi este asigurată de colectivul de conducere al unităţii.

Clubul de corespondenţi, aşa cum veţi vedea şi voi în viitor, are un rol însemnat în viaţa unitaţii de pionieri. El este acela care, prin scrisori, ţine legătura cu redacţia gazetei noastre. Membrii clubului sînt cei care organizează prin scrisori schimburi de experienţă cu unităţi de pionieri fruntaşe din alte localităţi ale ţării. De asemenea, ei pot face schimburi de experienţă cu pionieri din alte ţări.

Pînă acum, în ţară s-au înfiinţat multe asemenea cluburi, care azi au o experienţă foarte bogată. Asemenea cluburi sînt cele de la Şcoala medie nr. 2 „Fraţii Buzeşti" din Craiova, din comuna Pecineaga, raionul Negru Vodă, de la Casa de Pionieri din Arad, Oradea şi altele.

Urmăriţi numerele noastre viitoare. Vom publica îndrumări pentru activitatea cluburilor. Scrieţi-ne dacă aţi înfiinţat în unitatea voastră clubul de corespondenţi.

ILEANA

A XVII-a ediţie a Jocurilor Olimpice a luat sfîrşit

Spre culmi tot mai înalte

Iată-ne şi la sfîrşitul grandioasei întreceri sportive de la Roma. Cei peste 7.000 de sportivi, reprezentanţi ai 85 de ţări, şi-au luat rămas bun duminică după-amiază de la cea de-a 17-a ediţie a Jocurilor Olimpice. Pe stadionul Centomilla s-a stins flacăra olimpică, iar în acordurile Imnului olimpic de pe cel mai înalt catarg a coborît lin drapelul alb cu cele cinci cercuri simbolizînd înfrăţirea şi prietenia tinerilor de pe întreg pămîntul. Salve de artilerie au vestit lumii întregi închiderea actualei ediţii a Jocurilor Olimpice.

Rînd pe rînd, sportivii părăsesc Roma.

Sportivii ţărilor socialiste au repurtat victorii de mare prestigiu. Mai bine de jumătate din

medaliile olimpice atribuite au fost cucerite de ei. Şi sportivii patriei noastre au reprezentat cu cinste culorile ţării dînd dovadă de un înalt patriotism socialist. În focul marilor dispute sportive, ei n-au precupeţit nici un efort, situîndu-se aproape în toate disciplinele sportive la care au participat în plutonul fruntaşilor. Mai bine de jumătate dintre sportivii romîni s-au clasat pe primele şase locuri.

La Roma, în zilele Olimpiadei, drapelul ţării noastre a fost ridicat de trei ori pe cel mai înalt catarg vestindu-ne că sportivii *Dumitru Pîrvulescu, Iolanda Balaş* şi *Ion Dumitrescu* au cucerit titlurile de campioni olimpici. Dragostea fierbinte faţă de patrie a făcut-o pe Iolanda Balaş să lupte din răsputeri cu vîntul şi cu ploaia pentru ca recordul olimpic la săritura în înălţime să fie doborît de o reprezentantă a patriei noastre. Şi într-adevăr, Iolanda a doborît în această zi de concurs de trei ori recordul olimpic ridicîndu-l pînă la 1,85 m. Sîntem mîndri şi cu sportivi ca *Ion Cernea,* pe al cărui piept străluceşte medalia olimpică de argint, ca *Leon Rotman,* care, deşi mai bine de doi ani a fost bolnav, prin dîrzenia şi voinţa de care a dat dovadă a reuşit să cucerească medalia de bronz, ca *Maria Vicol, Lia Manoliu, Sonia Iovan, Elena Leuştean, Emilia Liţă, Anastasia Ionescu, Uta Poreceanu, Elena Niculescu,* ca *Ion Ţăranu* şi *Ion Monea,* care în disputatele întrecerii s-au clasat pe locul III.

La recenta ediţie a Jocurilor Olimpice, reprezentanţii sportului romînesc s-au afirmat cu putere, reuşind ca prin succesele lor să situeze ţara noastră pe locul 10 în clasamentul general pe naţiuni, ridicînd astfel tot mai sus prestigiul sportului din Republica Populară Romînă.

IOLANDA BALAŞ
medalia de aur
săritura în înălţime

ION DUMITRESCU
medalia de aur
tir, talere

Sportivii sovietici s-au întors la Moscova cu un splendid buchet de medalii

103 medalii : 43 de aur, 29 de argint şi 31 de bronz ! Iată strălucita performanţă cu care sportivii sovietici s-au întors în patrie. Reprezentanţii ţării constructorilor comunismului s-au dovedit la Olimpiada aceasta cei mai buni din lume, ocupînd locul I în clasamentul pe naţiuni. Privirile tuturor erau îndreptate spre tinerii îmbrăcaţi cu tricouri purpurii care, în zilele olimpiadei, au doborît numeroase recorduri mondiale şi olimpice. Aproape că nu a existat zi în care drapelul roşu al Uniunii Sovietice să nu fie înălţat pe cel mai înalt catarg. Dragostea neţărmurită faţă de patria sovietică, în care sînt asigurate cele mai minunate condiţii de dezvoltare a mişcării sportive, le-a dat parcă aripi sportivilor din U.R.S.S. să se ridice pe cele mai înalte culmi ale gloriei sportive. Dar despre care sportivi sovietici să vorbim mai întîi în aceste rînduri ? Despre surorile *Irina* şi *Tamara Press,* care au cucerit medaliile olimpice de aur la 80 m garduri şi respectiv, la greutate ? Despre neîntrecutul *Boris Sahlin,* care a cucerit la întrecerile de gimnastică nu mai puţin de 7 medalii olimpice ? Despre *Larisa Latînina,* care a încîntat prin graţia şi perfecţiunea exerciţiilor zeci de mii de spectatori sau despre *Elvira Ozolina* a cărei suliţă s-a oprit la 55,98 m.? *Robert Savlakadze* l-a întrecut la săritura în înălţime pe renumitul John Thomas, *Nina Ponomareva* a aruncat greutatea la 55,10 m, *Piotr Bolotnikov* a cîştigat medalia de aur în proba de 10.000 m, *Vasilii Rudenkov* a devenit campion olimpic la aruncarea ciocanului.

Fără îndoială, niciodată nu va putea fi uitată ziua în care atleta *Vera Krepchina,* care practică săritura în lungime numai de doi ani, a reuşit să cîştige titlul de campioană olimpică şi totodată a doborît recordul olimpic la această probă prin săritura sa de 6,37 m sau ziua în care Iurii Vlasov i-a uimit pe toţi prin formidabila sa performanţă realizată în cadrul întrecerilor de haltere. El a totalizat la cele trei stiluri *537,500 kg, corectînd recordul mondial şi olimpic.*

Aproape că nu a existat disciplină sportivă în care olimpicii sovietici să nu-şi fi dovedit supremaţia lor !...

Splendidul buchet de medalii cu care s-au întors la Moscova, sportivii îl dăruiesc patriei sovietice, care i-a crescut şi i-a educat în aşa fel încît să nu precupeţească nici un efort pentru ridicarea gloriei sportive sovietice pe cele mai înalte culmi.

Clasamentul neoficial al Jocurilor Olimpice

Iată cum arată bilanţul final al repartiţiei medaliilor olimpice :

1. U.R.S.S. : 43 medalii de aur, 29 de argint, 31 de bronz ;
2. S.U.A. 34—21—16 ;
3. Italia 13—10—13 ;
4. Germania 12—19—11 ;
5. Australia 8—8—6 ;
6. Turcia 7—2—0 ;
7. R.P. Ungară 6—8—7 ;
8. R.P. Polonă 4—6—11 ;
9. Japonia 4—7—7 ;
10. R.P. Romînă 3—1—6 ;
11. R.S. Cehoslovacă 3—2—3 ;
12. Marea Britanie 2—6—12 ;
13. Danemarca 2—3—1 ;
14. Noua Zeelandă 2—0—1 ;
15. R.P. Bulgaria 1—3—3.

N. Nosov

AVENTURILE lui KLIUKVIN

(Continuare din nr. trecut)

Era mult mai frumos aci decît acolo de unde venea Tolea. Chiar în mijlocul curții se înălța un strat rotund de flori : ochiul boului, dalii, călțunași de un roșu aprins ca focul. Lîngă stratul de flori, se afla o movilíță de nisip împrejmuită cu un gard de lemn albastru. Cîțiva copii roboteau în jurul moviliței, făcînd prăjituri din nisip. Fetițele erau îmbrăcate în rochii înflorate, viu colorate, iar băieții purtau costumașe frumoase. De departe, copiii păreau ei înșiși niște flori. De o parte și de alta a moviliței de nisip se întindeau gazoane verzi, cu iarbă bine întreținută, tunsă cu grijă. De-a lungul gazoanelor, bănci pe care se odihneau mamele copiilor discutînd între ele, citind și avînd grijă ca băiețașii și fetițele lor să se poarte frumos și să nu-și arunce nisip în ochi unul altuia.

În spatele băncilor era un teren de sport. Băieții și fetele mai mari jucau volei.

Curtea era mare, largă, împrejmuită de clădiri înalte, cu balcoane din care zîmbeau flori sădite în cutii lungi de lemn. Tolea se opri fără voie, admirînd tabloul ce i se deschisese în față. Totul era minunat : și florile, și copiii, și mingea mare de piele care zbura pe deasupra plasei de volei dintr-o parte în alta.

„Ah, de aș trăi și eu în casa asta ! — gîndi Tolea. În toate zilele aș privi florile, movilița de nisip cu copilașii aceia, aș juca volei cu acești băieți și fete !“

Oftă cu tristețe și, tocmai în clipa aceea, observă o fată care îi făcea semn cu mîna, invitîndu-l să joace cu ei. Tolea se apropie timid dar nu trecură nici două-trei minute că se și familiarizase cu noii săi prieteni. Începu chiar să i se pară că-i cunoaște, poate, de o mie de ani. Mai trecură vreo cinci minute și Tolea, după cum se spune, a și luat conducerea : el dădea comenzile la schimbarea locurilor, striga „Setbol“, „Ius“ și alte cuvinte neînțelese. Îi învăța pe toți regulile jocului, deși el însuși nu prea le respecta. În cele din urmă reuși să prindă o minge care venea prea jos. În loc s-o respingă cu mîna, o lovi cu piciorul. Lovitura fu mai puternică decît se aștepta Tolea, iar mingea zbură într-o parte și nimeri drept în geamul unei ferestre de la etajul al doilea. Cioburile geamului căzură zăngănind. Din fericire, căzu și mingea o dată cu ele.

Primul gînd al lui Tolea fu s-o ia la fugă, dar își stăpîni această dorință. I se părea necinstit. S-ar fi putut crede că geamul fusese spart de către unul din cei rămași pe loc. Între timp, unul dintre băieți apucă mingea și, strîngînd-o la piept, fugi din curte.

— Salvați-vă care cum puteți ! strigă cineva.

Toți jucătorii se împrăștiară.

Rămas singur, Tolea se hotărî să fugă și el, dar în aceeași clipă simți că-l apucă cineva de guler cu putere și o voce pițigăiată îi strigă în ureche :

— Unde dai cu mingea, tîlharule !? N-ai unde să dai cu ea, decît în geamuri ?

Tolea întoarse capul cît îi putea îngădui situația în care se afla și văzu figura răutăcioasă a unei femei bătrîne, cu un neg cît bobul de mazăre deasupra buzei. Cu o mînă, femeia îl strîngea zdravăn de guler, iar cu cealaltă ținea un săculeț de mușama cu provizii.

— N-am vrut ! Din greșeală !... bîigui Tolea, speriat, încercînd să se scuze.

— Ai să vezi tu ! Am să-ți rup gîtul ! Nu vă mai astîmpărați de loc.

— Iar vi l-a spart, Daria Semionovna ? — întrebă o femeie care stătea pe bancă, lîngă nisip.

— Iar, draga mea, nici că se putea altfel. E a treia oară cînd mi-l sparg, neastîmpărații ! De unde să iei atîtea geamuri? Din ce apartament ești tu ? îl întrebă Daria Semionovna pe Tolea și-l scutură cu putere de guler.

— Din al șaisprezecelea, mărturisi Tolea.

— Asta nu-i adevărat, spuse o altă femeie. Îi cunosc pe toți locatarii din apartamentul șaisprezece.

— Dar eu nu locuiesc în blocul d-voastră, răspunse Tolea.

— A-a, nu locuiești în casa noastră ! rîse cu răutate Daria Semionovna. Nu e deajuns că ne sparg geamurile ai noștri, mai trebuia să mai vină și alții. Ia să mergem la administrație.

Bătrîna îl tîrî pe Tolea la administrația imobilului. Acolo se aflau administratorul și contabilul. Administratorul scria ceva. Contabilul făcea niște socoteli, fuma fără să scoată țigara din gură și se strîmba din cauza fumului care îi intra în ochi. Pe o bancă, lîngă fereastră, mai stătea un bărbat cu cizme. Fuma și el, din care cauză în încăpere plutea un adevărat nor de fum.

Intrînd în acest aer îmbîcsit, Tolea începu să tușească, însă Daria Semionovna îl îmbrînci înainte fără să se sinchisească și, închizînd ușa, spuse :

— Iată-l, mi-a spart geamul ! Pentru a treia oară mi-l sparg. De abia apucasem să mă duc după tîrguieli ; pe cînd mă întorceam, numai ce-l văd că lovește mingea și-mi sparge geamul ! Am văzut cu ochii mei. Ai noștri toți sînt plecați la odihnă. Mi-au lăsat bani puțini. De unde să mai iau acum bani pentru geamgiu ?

— Hm ! bombăni administratorul, lăsîndu-și hîrtiile. Va trebui să plătești, prietene, bani buni pentru geam.

— Am să-i aduc... bolborosi Tolea.

— Da, da. Du-te și adu-i, băiete.

— Să-i aducă el ? O să-l așteptăm mult și bine ! strigă bătrîna.

— Pe cuvînt de cinste că-i aduc ! încercă s-o convingă Tolea.

— Cunosc eu cuvîntul tău de cinste ! Pleci — și dus ești !...

— E adevărat, spuse administratorul. Trebuie să-i notăm adresa. Cum te cheamă ?

— Tolea Kliukvin.

— Unde locuiești ?

— Strada Demianovskaia, numărul zece, apartamentul șaisprezece.

— Ei bine, Tolea Kliukvin, dacă n-ai să aduci banii te vom găsi lesne la această adresă. Ai înțeles ? spuse administratorul, notîndu-și adresa lui Tolea.

— Ei, ași, îți spune el adevărul ? Îți toarnă la minciuni cu sacul...

Administratorul se uită pieziș la Daria Semionovna și spuse :

— Apoi, nu e greu să-l verificăm... Demianovskaia zece. Ce administrație să fie ? Mi se pare că e a douăzeci și noua.

Răsfoind caietul pe care-l avea pe masă, el ridică receptorul și formă numărul de telefon notat în caiet.

— Alo ! — strigă după un minut de așteptare. E administrația douăzeci și nouă ?... Vă rog, uitați-vă în cartea dv. de imobil dacă în apartamentul șaisprezece locuiește Tolea Kliukvin... Poftim ?... Locuiește ? Vă mulțumesc... Ce poznă a făcut ?... Nimic important... A spart un geam la o cetățeancă... Și acum, bunicuțo, n-ai grijă, spuse el adresîndu-se Dariei Semionovna și punînd receptorul la loc, nu ne mai scapă. Totul e în regulă.

— Tocmai asta dă de bănuit, că totul e în regulă, spuse bărbatul de lîngă fereastră. A fost un caz la noi, la secția a patra de miliție. Un milițian arestase un băiat care sărise din mers din tramvai și refuzase să plătească amenda. Desigur, milițianul l-a adus la secție. Firește, acolo îl întreabă : „Numele d-tale ?“. Băiatul spune : „Vanea Sidorov“, adică a spus numele altuia, al unui prieten de al său. Îl mai întreabă : „Unde locuiești ?“ Băiatul le-a spus și adresa lui Vanea Sidorov. Au sunat la administrația imobilului : „Locuiește acolo băiatul Vanea Sidorov ?“. Li s-a răspuns : „Da, locuiește aici“. S-au mulțumit cu aceasta și i-au dat drumul așa-zisului Vanea Sidorov, care nu era de loc Vanea Sidorov, ci numai se dăduse drept acela, iar a doua zi le-au trimis părinților adevăratului Vanea Sidorov o înștiințare de plata amenzii pentru băiatul lor. Desigur, părinții s-au năpustit asupra lui Vanea. „Cum, neobrăzatule, sari din tramvai în plin mers ? Să plătim amendă pentru tine ?“. Băiatul, desigur, s-a supărat, a izbucnit în plîns : „N-am sărit eu !“. „A-a, mai spui și minciuni, afurisitule !“. Bietul băiat stăruie, se jură...

(va urma)

DATORIE DE PRIETEN

Filmul „DATORIE DE PRIETEN“, realizat de studioul „A. Dovjenko“ din Kiev, este închinat tinerei generații. Cineaștii sovietici prezintă în această valoroasă producție cinematografică lumea sufletească a copiilor. Vizionînd filmul, tinerii spectatori își dau seama ce înseamnă adevăratul sentiment de prietenie, de solidaritate, ajungînd să aprecieze marea importanță a cinstei și ajutorului tovărășesc.

Acțiunea filmului se încheagă în jurul a trei colegi, trei buni prieteni, în vîrstă de 12-13 ani : Petea, Igor și Timka. Dar cu toate că sînt prieteni nedespărțiți, că locuiesc în aceeași casă și că învață la aceeași școală, băieții au caractere diferite. Fiecare privește viața, prietenia, onoarea printr-o altă prismă.

Petea este modest, cinstit, serios... E o fire visătoare. Igor, mai orgolios, pune interesele sale personale mai presus de cele ale prietenilor, ale colectivității, fapt care-l împinge pînă la lașitate.

Al treilea — Timka, este personajul cel mai complicat. Condițiile grele în care i s-a scurs copilăria, lipsită de căldura familiei, i-au format o fire închisă, cam impulsivă.

În viața celor trei eroi intervine însă un eveniment dramatic, care le pune la mare încercare prietenia.

Provocînd din neglijență un incendiu și neavînd curajul să-și mărturisească fapta, Igor lasă ca toată vina să cadă asupra lui Timka. Jignit de acuzarea nedreaptă, de neîncrederea ce i se arată, Timka fuge de acasă.

Petea, care e convins de nevinovăția prietenului său Timka, pornește în căutarea lui împreună cu profesorii și miliția.

Oare va fi găsit Timka ? Va recunoaște Igor că el și nu Timka a provocat incendiul ? Aceste probleme îi frămîntă pe toți spectatorii filmului „Datorie de prieten“.

Povestea plină de învățăminte a lui Petea, Timka și Igor sugerează tînărului spectator concluzii folositoare, îl învață să aibă o atitudine serioasă, plină de răspundere față de cei din jur, față de faptele și prietenii săi.

Filmul degajă mult optimism, multă vigoare, e plin de credință în triumful a tot ce este luminos, curat și bun.

Tinerii interpreți Leonea Babici (Petea), Colea Ciursin (Timka) și Sașa Karpov (Igor) s-au achitat excepțional de rolurile grele care le-au fost încredințate și cărora le-au dat viață cu multă măiestrie pe ecran.

I. FETOV

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii“ tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“,
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.